

Sterfgendam

(Murders in the Heir)

een interactieve misdaadkomedie

door

BILLY ST. JOHN

nederlandse bewerking:

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STERFGENAAM- MURDER IN THE HEIR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BILLY ST. JOHN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Spelers: de familie (zie ook de Starck Stamboom)

Simon Starck I.....de tirannieke multimiljonair
Fiona Starck zijn warrige aangetrouwde nicht
Jordy Starck haar zoon, type playboy
Paula Tolenseen zuidelijke achternicht
Simon Starck III de kleinzoon, student (dubbelrol
met Simon I)

personeel

Brandsen de formele butler
Mevrouw Trent het strenge hoofd huishouding
Minerva Walkerde kritische kokkin
Nannie het verlegen dienstmeisje
Roel Jansen de dwarse klusjesman

en verder

Mr Louise van Zand de zakelijke advocate
Zuster Witte de strenge verpleegkundige
Katie Colijn de slimme secretaresse
Mike Davids de harde privé-detective

De regisseur naam regisseur productie
Zaalwacht naam zaalwacht productie

Tijd: heden

Lijst van scènes:

Eerste bedrijf: scène 1 – een stormachtige novemberavond
scène 2 – rond middernacht

Tweede bedrijf: de daarop volgende nacht

Situatie: De Starck State

De zitkamer van de Starck State, een herenhuis op een in bossen
verscholen landgoed (zie ook tekening vloerplan)

DECOR:

Het is een groot donker en mistroostig vertrek met een hoge zoldering. Achter is over de hele breedte een verhoogd platform, daarvoor is een wand waarin een brede open doorgang naar de hal, twee treden hoog. Door deze doorgang zien we in de hal de eerste treden van de trap naar de slaapkamers op de verdieping. Rechts in die hal bevindt zich de voordeur, die we niet zien maar wel horen. Links in de hal en ook niet zichtbaar is de toegang tot de keuken. Links van de doorgang is in de wand een lichtsakelaar.

In de kamerwand rechts zijn dubbele tuindeuren geplaatst die toegang geven tot een patio, links en rechts daarvan hangen zware donkere gordijnen. Door de open vitrage van de deuren zien we iets van de bossen. Linksachter is een deur naar de slaapkamer van Simon Starck. Linksvoor is een grote open haard met daarvoor een haardkleed. Verder staat en hangt er haardgereedschap, waaronder een pook.

Het meubilair is misschien antiek, in elk geval zwaar en donker. Rechtsvoor is een ronde tafel met vier stoelen. Rechtsachter in de hoek is nog een stoel met links daarvan een bijzettafel en rechts een staande lamp. Links staat recht tegenover de zaal een brede sofa met kussens, waarvan één met franjes. Rechts van de sofa staat nog een fauteuil. Voor de haard staat een kleine zitbank. Tegen de achterwand staat links een koffietafeltje met aan twee weersijden een stoel, misschien gelijk als die aan de ronde tafel. Op dit tafeltje een oudmodische schemerlamp.

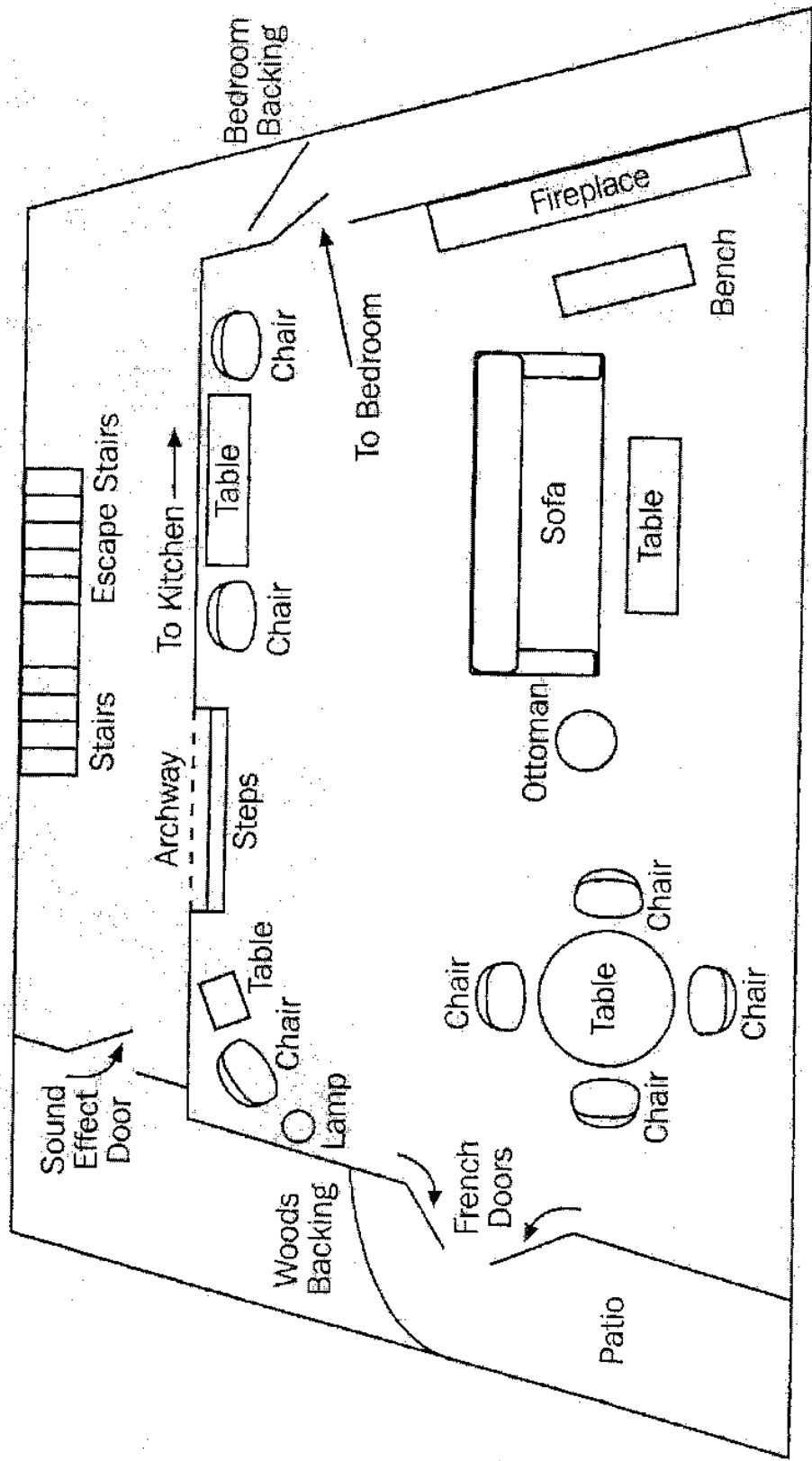
Aan de wanden hangen schilderijen: donkere landschappen en stillevenen in forse lijsten.

Naast de hierboven genoemde verlichting is er nog een uit zicht zijnde lichtbron aan de zoldering, de gloeiende kooltjes in de haard, de bliksemflitsen en later het maanlicht door de openslaande deuren. Het licht is veelal getemperd en mede door het licht vanuit de hal is het vertrek schaduwrijk en vol dreiging.

Een slordig met viltstift beschreven stuk papier is getapet op een stoel op de eerste rij van de zaal. De tekst daarop luidt: "gereserveerd voor de regisseur". Er is een trapje naar het podium.

MURDER'S IN THE HEIR

Basic Floor Plan

PROLOOG

Het doek is gesloten. De REGISSEUR komt op vanuit het publiek of van achter het doek. Spotlicht op regisseur. Hij heeft een script bij zich met tal van papieren met aantekeningen.

REGISSEUR: (*moe en nerveus; tegen het publiek*) Goedenavond, dames en heren. Mag ik uw aandacht voor het volgende: ik ben (...naam regisseur...) en ben de regisseur van het stuk van vanavond. De... eh... omstandigheden rond deze productie zijn... eh... nogal ongewoon. Ik was zeer gevlaid toen de auteur van dit stuk “sterfgenaam”, dus st van “stil” en dan “erfgenaam”, samen sterfgenaam, vat u...? Ik bedoel, wat ik wilde zeggen... ik was zeer gevlaid toen de auteur contact met me opnam en me vroeg of ik de première van zijn stuk wilde regisseren. In feite was het stuk zelf toen nog niet afgerond, hij bleef steeds delen veranderen en herschreef zelfs nog gedurende de hele repetitieperiode. Natuurlijk is het heel opwindend bezig te zijn met zo’n gloednieuw stuk, maar om de waarheid te zeggen, het heeft allemaal nogal een druk gelegd op mij, op de schrijver en de spelers.

STEM SPELER DIE SIMON SPEELT: (*ongezien vanachter het doek*) Zeker weten!

REGISSEUR: (*luid naar achter*) ...(Naam speler), stil! Zolang het doek dicht is wil ik geen speler zien of horen! (*tot publiek*) Neem ons niet kwalijk, dames en heren. Een feit is dat zowel de cast als ikzelf nogal gespannen zijn omdat... nou ja... het stuk nog steeds niet helemaal afgerond is. Maar maakt u zich geen zorgen, we gaan zeker door. “The show must go on” zoals iemand ooit zei. (*in zichzelf mompelend*) Ik weet niet wie dat ooit zei, maar ik zou hem kunnen wurgen. (*tegen publiek*) In elk geval, het stuk is niet helemaal klaar. Weet u, het is een moordmysterie en de meeste karakters in het verhaal hebben duidelijke motieven om de moord te plegen... goed, u zult wel zien wie dat zijn. Het probleem is dat de schrijver maar niet kon beslissen wie de moordenaar zou zijn. In feite heeft hij verschillende aflopen geschreven, in elk daarvan is steeds een andere verdachte de dader. Wij hebben hem al die aflopen voorgespeeld, maar nog kon hij maar niet beslissen. Hoe dichterbij we bij deze avond kwamen des meer groeide de spanning tussen hem en ons, uiteindelijk was de sfeer dan ook te snijden. Dat ging zo ver dat de auteur in een, zeg maar, in een zenuwcrisis belandde. Dat is dan ook de reden waarom hij heden niet aanwezig is. Hij bevindt zich thans zwaar onder de kalmerende middelen in

een rustig verblijf, veilig omringd door zachte gecapitonneerde wanden. *(mompelt in zichzelf)* Sommige mensen hebben altijd geluk... *(tot publiek)* De cast, alle medewerkers en ikzelf hebben echter besloten om alles op alles te zetten om deze voorstelling door te laten gaan, al zou het onze dood betekenen! *(grinnikt)* Bij wijze van spreken dan natuurlijk! Dit brengt mij op de belangrijkste reden van mijn praatje: u zult ons moeten helpen. Wanneer u in uw programma kijkt, ziet u daar een klein formulier bijgesloten: een stembiljet. Na het eerste bedrijf, voor de pauze, zult u voor uzelf hebben uitgemaakt welke personen een motief hebben voor de moord. Aan het eind van dat bedrijf is er ook werkelijk al iemand vermoord. We verzoeken u onmiddellijk in het begin van de pauze op uw biljet aan te geven welke verdachte u de vermoedelijke dader vindt. Geef uw biljet dan aan een van onze medewerkers voor u echt pauzeert. Wij gaan uw stemmen tellen en de cast zal die scène van de auteur spelen waarin de meest gekozen verdachte de moordenaar is. Wij hopen van harte dat dit zo lukt, tijdens de repetities gaf het veel verwarring.

STEM SPELER DIE MIKE SPEELT: *(ongezien vanachter het doek)*

Nog een wonder dat we die schrijver niet vermoord hebben!

REGISSEUR: Stilte! *(tot het publiek)* Eh... kijk... we zullen nu maar beginnen. Ik heb voor mezelf een stoel op de eerste rij gereserveerd voor het geval dat de zaken uit de hand lopen... dat doen ze natuurlijk niet... maar voor het geval dat. *(roept)* Zijn de spelers klaar?

STEM SPEELSTER DIE TRENT SPEELT: *(ongezien van achter het doek, kennelijk niet nerveus)* Zo klaar als een klontje!

REGISSEUR: Goed, daar gaan we dan! Op je plaatsen! *(verlaat de plaats voor het doek, gaat naar zijn stoel in de zaal)* Lichten! *(Spot uit. Enkele maten sombere muziek die langzaam zachter wordt en stopt als het doek opengaat. Lichten op het toneel. De regisseur volgt het spel onopvallend in zijn script)*

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

De kamer is leeg. Buiten raast een storm. We horen het ruisen van de regen en het loeien van de wind. De bliksem zendt koude flitsen van wit licht door de ruiten van de tuindeuren, direct daarop volgen de donderslagen. Gedurende de volgende scène worden deze effecten minder, maar zorgen wel voor dreiging op de achtergrond. Na enkele ogenblikken komt NANNIE op door de doorgang, komende van links uit de keuken. Nannie is een rustig, wat verlegen meisje. Ze draagt de kleding van een dienstmeisje: zwarte jurk met een wit schortje en kapje. Ze draagt een zilveren blad met een zilveren koffiepote, zes koppen en schotels, lepels, servetten, room en suikerpot. Ze loopt het vertrek in. Een bliksemflits en onmiddellijk daarop een donderslag laat haar hevig schrikken, ze geeft een kreet en laat bijna het blad vallen. Ze gaat snel naar de koffietafel linksachter en zet het blad neer. Zuster WITTE komt op door de deur linksachter. Zij is een strenge vrouw, draagt het uniform van een verpleegkundige. Het haar draagt ze in een knot. Haar binnenkomst doet NANNIE schrikken, ze slaakt een kreet.

WITTE: Nannie, alsjeblieft! Je weet toch dat meneer Starck in zijn kamer ligt te rusten. *(wijst naar de deur links)* Je moet hem niet zo laten schrikken.

NANNIE: Sorry, zuster Witte, maar ik schrok van u.

WITTE: O, sorry... Maar een beetje meer oplettendheid bij jou zou niet verkeerd zijn. Voor iemand van in de negentig, en met de medische conditie als die van meneer Starck, kan elke schok fataal zijn. Denk daar vooral goed aan, meisje.

NANNIE: Ja, zuster. Dit verschrikkelijke weer maakt me ook zo van streek. *(gelijk daarop weer een verblindende lichtflits en hevige donderslag)*

WITTE: *(over naar de tafel rechtsvoor)* Ja, het gaat daarboven nogal tekeer vanavond. Ik neem aan dat alle gasten hun kamers zijn geweest? *(ze neemt een stoel bij de tafel weg en draagt die naar rechtsachter, plaatst die links naast het bijzettafeltje)*

NANNIE: Ja, zuster. Nou ja... allemaal behalve de kleinzoon van meneer Starck dan, Simon de Derde. Het is een lange rit vanuit Leiden en dan die storm... weet u...

WITTE: Ik hoop dat we ook zonder hem kunnen beginnen. Het is al bijna bedtijd voor meneer Starck en hij heeft zijn slaap echt nodig.

(ze fronst haar voorhoofd, veegt met een vinger over het bijzettafeltje en kijkt; ze ziet niet dat mevrouw TRENT opkomt vanaf de keukenkant door de doorgang; mevr. Trent is het hoofd huishouding, een stugge vrouw in een eenvoudige zwarte jurk)

TRENT: *(heeft de actie van WITTE gezien)* Ik kan u verzekeren, zuster Witte, dat dit vertrek smetteloos schoon is.

WITTE: *(draait naar TRENT)* Dat mag ik hopen. Bij iemand met de astmatische aandoening als die van meneer Starck kan het kleinste stofdeeltje al fataal zijn. *(Bliksemflits en donderslag)*

TRENT: Ik ben hier al zolang in dienst, zuster, al jaren voor u hier kwam. U hoeft mij niet te vertellen hoe ik mijn werk moet doen. *(draait naar NANNIE)* Je hebt de koffie gebracht?

NANNIE: Het staat hier op tafel, mevrouw Trent.

TRENT: Ga dan weer naar de keuken, help Minerva met de rest van de hapjes.

NANNIE: Ja, mevrouw. *(snel naar de doorgang, linksaf richting keuken)*

TRENT: *(tegen WITTE)* Meneer Starck heeft de specifieke instructie gegeven dat hij iedereen precies om acht uur in de salon wil zien. Ik zal Brandsen vragen of hij de gasten uit hun kamers wil halen.

WITTE: Meneer Starck is er dan ook klaar voor. *(TRENT werpt haar een koude blik toe en gaat door de doorgang, links af. Van linksachter klinkt een belletje)* Ik kom er aan, meneer Starck. *(WITTE snel af door de slaapkamerdeur linksachter. Vanuit de keukenkant links komt BRANDSEN op door de hal tot bij de trapopgang. De butler draagt een smoking en is in alles heel formeel. Als hij de trap op wil gaan, horen we de voordeur opengaan, de geluiden van de storm sterker worden, maar ook weer minder als de deur sluit. We zien door de doorgang ROEL JANSEN van rechts door de hal opkomen. ROEL is een klusjesman. Op dit moment draagt hij een geel plastic regenjas, regenhoed en laarzen, alles glimmend van het water. Hieronder draagt hij als werkkleding een slordig shirt, een kreukelige broek en afgetrapte schoenen. ROEL is een wantrouwig figuur, nors, niet al te schoon en wat zijn geestelijke vermogens betreft: hij heeft het buskruit niet uitgevonden)*

ROEL: Ik heb alle auto's een plekkie kennen geven, zoals 't van u moest.

BRANDSEN: "...plekje kunnen geven", bedoel je... Ach, elke correctie is toch maar paar'len voor de zwijnen.

ROEL: Zwijnen...?

BRANDSEN: Een zwijnenboel maak je er toch al van, met al dat

water over de halvloer. Waarom kom je toch altijd maar weer door de voordeur? Ik heb je al miljoen keer gezegd dat het personeel nooit door de voordeur binnenkomt.

ROEL: Ik zal 't wel vergeten wezen vanwege de regen, meneer Brandsen. Het regent buiten, ziet u.

BRANDSEN: En nu lijkt het alsof het hier in de hal ook geregend heeft, dank zij jou.

ROEL: Niet te danken, hoor.

BRANDSEN: *(sist door zijn tanden)* En nu snel terug zoals je hier gekomen bent en kom dan binnen door de achterdeur. Denk je dat je dat voor elkaar kan krijgen?

ROEL: Tja, ik weet het niet, maar ik ken het proberen.

BRANDSEN: Zodra de laatste gast, dat is de jonge meneer Simon, gearriveerd is, roep ik je op om zijn auto ook te parkeren.

ROEL: Ik vind alles goed als ik zolang maar wel lekker bij de kachel ken zitten drogen.

BRANDSEN: En gedraag je vooral niet zo impertinent.

ROEL: Hoe ken ik me zo gedragen als ik niet eens weet wat "impetent" betekent?

BRANDSEN: Doe nu maar gewoon wat je gezegd wordt! Ga naar de keuken en wacht tot ik je laat roepen. *(ROEL wil naar links door de hal naar de keuken gaan, maar BRANDSEN houdt hem met de hand op zijn borst tegen)* Jij gaat buitenom via de achterdeur naar binnen. Ben je nu alweer vergeten wat ik je gezegd heb?

ROEL: Nee, maar ik hoopte van u wel.

BRANDSEN: *(kijkt hem vernietigend aan, ROEL door de hal naar rechts, af door de voordeur; kort de geluiden van de deur en de storm; BRANDSEN schudt zijn hoofd)* Die man is niet goed bij zijn hoofd! *(naar de trapopgang, een bliksemflits)*

ROEL: *(silhouet zichtbaar door de tuindeuren)* Dat heb ik gehoord! *(donderslag, ROEL is weg; BRANDSEN staat even stil, kijkt niet naar de tuindeuren maar sluit de ogen in een poging om zijn zelfbeheersing te bewaren, gaat dan af via de trap. NANNIE op uit de keuken door de doorgang de zitkamer in, gevolgd door MINERVA, de kokkin. Deze is temperamentvol en heeft een scherpe tong. Ze draagt een witte jurk met een lang wit schort. Beiden dragen een schaal met hors d'oeuvres en komen het vertrek in)*

NANNIE: Waar wilt u dat ik dit neerzet, Minerva?

MINERVA: Op de koffietafel. Maar voorzichtig!

NANNIE: Ja, mevrouw. *(over naar de koffietafel, plaatst daar haar schaal; MINERVA over naar de tafel rechtsvoor en zet daar haar*

schaal neer) Zo staat alles klaar, denk ik.

MINERVA: (*kijkt naar de tafel linksachter*) Dat denk je dan verkeerd. Je moet de kopjes nog op de schoteltjes zetten, dan hoeven we de koffie alleen nog maar in te schenken.

NANNIE: Ja Minerva. (*doet waar haar gezegd is; MINERVA schikt de hapjes op haar schaal, gaat dan over naar linksachter, doet daar hetzelfde*)

BRANDSEN: (*op via de trap, in de hal*) De gasten komen zo beneden. Mevrouw van Zand zei me dat meneer het personeel er ook bij wilde.

MINERVA: (*verrast*) Hij wil ons er hier ook bij?

BRANDSEN: (*door de doorgang*) Precies. Zelfs Roel. Als ik hierover eerder was geïnformeerd dan had ik hem een bad laten nemen. Maar ach, hij heeft zojuist in deze vreselijke regen alle wagens geparkeerd, misschien was dat voldoende om hem wat schoner te doen zien.

MINERVA: Zelfs de zondvloed van Noach zou de viespeuk nog niet schoon krijgen, als je het mij vraagt..

BRANDSEN: Maar niemand vraagt jou. Goed, ik zal hem en mevrouw Trent van meneers wens op de hoogte brengen. (*af, door de hal richting keuken*)

NANNIE: Weet u waarom meneer de bediendes erbij wil hebben?

MINERVA: Ik zal 'ns in mijn kristallen bol kijken. (*over naar linksachter*) Weet je nog wat ik je zei toen je hier kwam werken?

NANNIE: Ja mevrouw. "Doe wat je gezegd wordt en stel geen vragen"

MINERVA: Precies. En houd je daar dan ook aan.

NANNIE: Ja mevrouw. (*FIONA op via de trap in de hal, door de doorgang komt ze zitkamer in, gevolg door haar zoon JORDY. Fiona, een warrige vrouw, is een aangetrouwde nicht van Simon, ze is de weduwe van zijn neef Ezra. Ze draagt een fraaie jurk. Jordy is het playbooytype. Hij gaat gekleed in een sportpantaloon, -shirt en -jasje*)

FIONA: Ach, Jordy, ik weet ook nooit wat ik aan moet doen bij zulke speciale gelegenheden. Dat oom Simon ons heeft uitgenodigd, dat is toch wat je noemt een speciale gelegenheid, vind je niet, Jordy?

JORDY: Dat moet haast wel, meestal behandelt hij ons als een stel leprozen.

FIONA: (*verward*) Verlepte rozen? Zie ik er zo uit? Verlept...?

JORDY: Welnee, moeder...

FIONA: Of heb ik roos, is dat het?

JORDY: Leprozen dat zijn... Laat maar, moeder... Maar maak je

geen zorgen, je ziet er schitterend uit.

FIONA: Dank je, Jordy. *(ze staan stil in de doorgang)*

JORDY: Eén ding, moeder, als wij dit mausoleum erven, bellen we gelijk de Adams Family. Zeggen we dat er iets heel geschikts voor hen te koop is.

MINERVA: Heet dat niet: de beer verkopen voordat... enzovoort?
(FIONA en JORDY schrikken, komen dan het vertrek in)

JORDY: Minerva! We zagen jou niet en je aantrekkelijke assistente al helemaal niet. *(in haar opwinding is NANNIE onhandig lawaaiërig met de kopjes bezig)*

MINERVA: Nannie is een lief onschuldig meisje en het is mijn taak om haar zo te houden.

JORDY: Ik heb geen idee waar je op doelt.

MINERVA: En dat waag ik te betwijfelen.

FIONA: Ik begrijp niet...

MINERVA: Dat u iets niet begrijpt, dat geloof ik nu weer onmiddellijk, mevrouw Fiona. Gaat u zitten, ik zal u een kop koffie geven.

FIONA: Koffie? Dat lijkt me heerlijk. Het voelt hier in huis allemaal een beetje vochtig aan.

MINERVA: Buiten voelt het nog veel vochtiger. *(bliksem, donderslag)*
Hoe wilt u de koffie?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto